

b) För det fall att fråga 2a) besvaras jakande och, mot bakgrund av att EU-domstolen har slagit fast (i dom av den 29 januari 2009 i de förenade målen C-278/07-C-280/07, Hauptzollamt Hamburg-Jonas mot Josef Voding Schlacht, Kühl- und Zerlebetrieb GmbH & Co. m.fl.), den preskriptionstid som anges i artikel 3 i förordning nr 2988/95 är tillämplig på sådana administrativa åtgärder som beslut att återkräva ett stöd som en aktör uppburit på ett otillbörligt sätt till följd av oegentligheter som denne begått, önskas svar på följande frågor:

— Ska utgångspunkten för preskriptionstiden fastställas vid den tidpunkt då stödet utbetalas till stödmottagaren eller vid den tidpunkt då den sistnämnda med åsidosättande av en eller flera bestämmelser om offentlig upphandling utnyttjar det stöd som uppburits för att avlöna den leverantör som valts ut?

— Ska det anses att denna frist avbryts när den behöriga nationella myndigheten till stödmottagaren överlämnar en kontrollrapport, i vilken det konstateras att bestämmelserna om offentlig upphandling inte har iakttagits och den nationella myndigheten uppmanas att till följd härav kräva återbetalning av de utbetalade beloppen?

— När en medlemsstat utnyttjar sin möjlighet enligt artikel 3.3 i förordning nr 2988/95 att tillämpa en längre preskriptionstid, särskilt när den allmänna preskriptionstid tillämpas i Frankrike som vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i målet föreskrevs i artikel 2262 i code civil (civillagen), enligt vilken "[r]ätt att framställa anspråk preskriberas efter 30 år såväl i reellt som personligt hänseende ...", ska en sådan frists förenlighet med gemenskapsrätten, särskilt med proportionalitetsprincipen, bedömas med hänsyn till den maximala preskriptionstid som föreskrivs i den nationella bestämmelsen som utgör den rättsliga grunden för den nationella myndighetens begäran om återkrav eller med hänsyn till den tidsfrist som faktiskt tillämpats i förevarande fall?

c) För det fall att fråga 2 a) besvaras nekande, önskas svar på om gemenskapens finansiella intressen utgör hinder för att en domstol i fråga om utbetalning av ett stöd som det stöd som är aktuellt i förevarande mål, tillämpar nationella bestämmelser om återkallelse av beslut som skapar rättigheter enligt vilka myndigheten utom i de fall då det inte föreligger, erhålls genom bedrägeri eller på stödmottagarens begäran, endast kan återkalla ett enskilt beslut som skapar rättigheter om det är rättsstridigt inom en frist på fyra månader från det att beslutet fattades, eftersom ett enskilt administrativt beslut, särskilt då det motsvarar utbetalningen av ett stöd, dock kan vara förenat med ett resolutivt villkor som, om det uppfylls, ger möjlighet att återkalla det aktuella stödet utan något villkor om tidsbegränsning — varvid det ska beaktas att Conseil

d'Etat har slagit fast att denna nationella bestämmelse ska tolkas så att den endast kan återropas av mottagaren av ett stöd som på ett otillbörligt sätt har beviljats enligt en gemenskapsbestämmelse om denne har varit i god tro?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 185, s. 9).

(²) Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1)

(³) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 28 september 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) mot Administración del Estado

(Mål C-468/10)

(2010/C 346/51)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Motpart: Administración del Estado

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 7 f i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG (¹) av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning i vilken det, när den registrerade personen inte har lämnat sitt samtycke, såsom villkor för behandling av personuppgifter som är nödvändig för att tillgodose berättigade intressen hos den registeransvarige eller hos de tredje män till vilka uppgifterna ska lämnas ut föreskrivs, förutom att grundläggande fri- och rättigheter inte får åsidosättas, att uppgifterna ska finnas i källor tillgängliga för allmänheten?
2. Uppfyller artikel 7 f de krav som uppställts i EU-domstolens praxis för att en bestämmelse ska kunna tillskrivas direkt effekt?

(¹) EGT L 281, s. 31.